

ב"ה

פרשת מטות מסעי

"ויסעו... ויחנו"

במדבר לג, ה.

מדוע להקים מוסדות כשתיכף בא משיח

כאשר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר פירסם את ה"קול קורא" "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"¹, ואמר שתיכף בא משיח – שאלו אותו:

אם כן, מדוע הוא משתדל כל כך בענינים של תורה ומצוות, ובפרט בבניית בנינים, ישיבות וכו', בכל מקום שאפשר, מהו הצורך בכל ההשתדלות בזמן הגלות, בשעה שמדובר אודות רגע קצר MEMRI מטות מסעי 5778, כיון ש"לאלתר לגאולה", תיכף בא משיח ויוצאים מהגלות!?

והשיב, שעל זה ישנה הוראה בתורה, אפילו בתורה-שבכתב, שהקמת המשכן היתה הן במקום שבו התעכבו בני ישראל במשך תשע עשרה שנה (כמו שכתוב² "ותשבו בקדש ימים רבים", תשע עשרה שנה), והן במקום שבו לא התעכבו אלא יום אחד (כמו שכתוב³ "ויש אשר יהיה הענן מערב עד בוקר גו' או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו"); גם בשביל יום אחד בלבד צריכים להעמיד את המשכן עם כל כליו, ולהקריב קרבנות וכו', באותו אופן שעושים במקום שבו מתעכבים תשע עשרה שנה⁴.

¹ ראה אג"ק שלו ח"ו בסופו (ס"ע תל ואילך). וש"נ.

² דברים א, מז ובפרש"י.

³ בהעלותך ט, כא.

⁴ ראה גם סה"ש תש"א ס"ע 162.

ועל דרך שמצינו דין בפועל בנגלה דתורה – "מצוותיה אחשביה"⁵, והיינו, שכיון שענין זה הוא מצות הקב"ה, נעשה בזה חשיבות וקביעות, אפילו כאשר דבר זה אינו אלא לרגע או לשעה, וכנזכר לעיל "או יומם ולילה" ומיד לאחרי זה "ונסעו"⁶.

ובנדון דידן: גם כאשר הדבר ברור שמישהו בא תיכף – והרי כל בני ישראל "מאמינים בני מאמינים"⁷ בביאת המשיח בכל יום שיבוא – אין זה צריך להחליש את העבודה בעניני תורה ומצוות, ואפילו בניית בנינים וענינים שהצמיחה שלהם בדרך הטבע נמשכת זמן ארוך.

דבר אחד לא שייך לדבר השני: משיח יכול לבוא מחר בבוקר, ואף על פי כן, היום בלילה צריך לומר קריאת שמע על המטה ולערוך "חושבנא דיומא" על כל היום שעבר, ולהכין תכנית כיצד לגשת לעבודת המחר, החל מהשכמת הבוקר ובמשך כל יום העבודה.

אלא מאי, נשאלת השאלה: הרי מאמינים שמחר בבוקר בא משיח ומוציא אותנו מהגלות, ואז תהיה העבודה באופן אחר? – הרי זה ענינו של הקב"ה, לדאוג כיצד יוכלו לנצל את ההכנה שהתכוננו למעמד ומצב מסויים, בה בשעה שהקב"ה הביא אותנו למעמד ומצב נעלה יותר שלא בערך.

וזוהי ההוראה, ששני החשבונות אינם נוגעים זה בזה: צריכים להמשיך בעבודה היום-יומית, "כל יומא ויומא עביד עבידתיה"⁸, לפי הסדר הקבוע בימי הגלות; ובבת אחת ויחד עם זה, להיות חזקים בבטחון בבורא העולם ומנהיגו, נותן התורה ומצוותיה, שיראה לנו ניסים, (כמו) "בימים ההם (כך) בזמן הזה", שבעגלא דידן יוציא אותנו משיח מהגלות המר, מהחושך כפול ומכופל,

ו"כימי צאתך מארץ מצרים"⁹ – כדאיתא במכילתא על הפסוק¹⁰ "בעצם היום הזה יצאו גו", ש"לא עיכבן כהרף עין" – כמו כן יוציאו אותנו מהגלות "כהרף עין", באופן נסי, למעלה מדרך הטבע לגמרי,

---

⁵ ראה ביצה כז, ב (בפרש"י ד"ה חלה). בכורות יו"ד, א. וראה אנציק' תלמודית מע' אסורו חשובו (כרך ב ס"ע פו ואילך). וש"נ.

⁶ ראה גם עירובין נה, ב.

⁷ לשון חז"ל – שבת צז, א.

⁸ זהר ח"א רה, סע"א. ח"ג צד, רע"ב.

⁹ מיכה ז, טו.

¹⁰ זהר ח"א רה, סע"א. ח"ג צד, רע"ב.

ואז יהיה "אראנו נפלאות"¹¹, שנזכה לכל טוב, אשר, הטוב ביותר פנימי הוא קיום היעוד¹² "ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר יחדיו כי פי הוי' דיבר", במהרה בימינו, אמן.

קטע משיחת מוצש"ק פ' וישב, כ"ף כסלו, רשימת השועמים בלתי מוגה.

תו"מ התשי"ז ח"א ע'299.

---

¹¹ מיכה ז, טו.
¹² זהר ח"א רה, סע"א. ח"ג צד, רע"ב.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"י ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה